ମେସର୍ସ ସାବି ନିର୍ମାଣ କମ୍ପାନୀ

ବନାମ

ସହର ଏବଂ ଶିଳ୍ପ ବିକାଶ ନିଗମ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ

ଏପ୍ରିଲ 19,1995

[ଜେ. ଏସ୍. ବର୍ମା, ଏନ୍. ପି. ସିଂହ ଏବଂ ଏମ୍. କେ. ମୁଖାର୍ଜୀ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିବୃନ୍ଦ]

ମହାରାଷ୍ଟ୍ର କ୍ଷେତ୍ରୀୟ ଏବଂ ନଗର ଯୋଜନା ଅଧିନିୟମ, 1966/ନୂତନ ବମ୍ବେ ପାଇଁ ସାଧାରଣ ବିକାଶ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ନିୟମାବଳୀ, 1975 : ଧାରା 21,22 (m), 31, 37 ଏବଂ 159/ନିୟମାବଳୀ 3.11 ଏବଂ 16.3.1- ନୂତନ ବମ୍ବେର ସହରୀକରଣ- ସହର ବିକାଶ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ - ମହଲାର ସ୍ଥାନ ସୂଚକାଙ୍କ ସ୍ଥିର କରିବାର କ୍ଷମତା- ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହେଲା, FSI ସ୍ଥିର କରିବା ଉନ୍ନୟନ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କର ଏକ ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ କାର୍ଯ୍ୟ, କିନ୍ତୁ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଏହାକୁ ଅନୁମୋଦନ କଲେ ହିଁ ଏହାକୁ ଆଇନଗତସ୍ୱୀକୃତି ମିଳିଥାଏ-ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ପୂର୍ବ ଅନୁମୋଦନ ବିନା FSIରେ ବୃଦ୍ଧି ଅଧିନିୟମର ଧାରା 31 (6) ଏବଂ 37 (2) ଭଙ୍ଗ ହେବ ।

ବଚନ-ବିବନ୍ଧନ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ - ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଥିଲେ, ଆଇନ ବିପରୀତରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ନିବେଦନ କିମ୍ବା ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ପାଳନ କରିବାକୁ ସରକାରୀ ସଂସ୍ଥା କିମ୍ବା ସରକାରଙ୍କୁ ବାଧ କରିବା ପାଇଁ ଏହାକୁ ଆଦେଶ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ମହାରାଷ୍ଟ୍ର ସରକାର, ମହାରାଷ୍ଟ୍ର କ୍ଷେତ୍ରୀୟ ଏବଂ ନଗର ଯୋଜନା ଅଧିନିୟମ, 1966ର ଧାରା 113 (1) ଅନୁଯାୟୀ 23.3.1971 ତାରିଖରେ ଜାରି ହୋଇଥିବା ଅଧିସୂଚନା ଦ୍ୱାରା, ନୂତନ ବମ୍ବେ ନାମରେ ପରିଚିତ ଏକ ନୂତନ ସହର ପାଇଁ ଏକ ସ୍ଥାନ ଭାବରେ ବିକାଶ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅଞ୍ଚଳକୁ ସୀମାବଦ୍ଧ ଏବଂ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1, ଏକ ସରକାରୀ କମ୍ପାନୀକୁ ସହରୀକରଣ ପାଇଁ ନୂତନ ନଗର ବିକାଶ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଭାବରେ ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ । ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଅନୁମୋଦନ ସହିତ, ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1, ନୂତନ ବମ୍ବେ ପାଇଁ ସାଧାରଣ ବିକାଶ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ନିୟମାବଳୀ, 1975, ନିୟମାବଳୀ 16.3. 1 ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ, ଯାହା ଅନୁଯାୟୀ ବିଭିନ୍ନ ଭୂମି ବ୍ୟବହାର ପାଇଁ ମହଲା ସ୍ଥାନ ସୂଚକାଙ୍କ (FSI) 1 ରୁ ଅଧିକ ହେବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । (ନିୟମାବଳୀ 3.11 FSI କୁ ଏକ ସ୍ଥାନରେ ଥିବା ଏକ କୋଠାର ସମସ୍ତ ମହଲାର ମୋଟ ମହଲା କ୍ଷେତ୍ରଫଳ ଏବଂ ସ୍ଥାନର ମୋଟ କ୍ଷେତ୍ରଫଳର ଅନୁପାତ ଭାବରେ ବୁଝାଇଥାଏ) । ପରେ, ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1 ର ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ମଣ୍ଡଳୀ ବିବିଧ ଭୂମି ବ୍ୟବହାର ପାଇଁ ବିଭିନ୍ନ FSI ସ୍ଥିର କରି

ନିୟମାବଳୀ **16.3.1** ସଂଶୋଧନ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ପ୍ରସ୍ତାବ ପାରିତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ବ୍ୟବସାୟିକ ଏବଂ ବାଣିଜ୍ୟିକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ଭୂମି ବ୍ୟବହାର ପାଇଁ ସର୍ବାଧିକ ଅନୁମତିପ୍ରାପ୍ତ **FSI**କୁ **2**ରେ ସ୍ଥିର କରାଯାଇଥିଲା । ଉକ୍ତ ପ୍ରସ୍ତାବଟି ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଅନୁମୋଦନ ପାଇଁ **21.10.1981** ରେ ପଠାଯାଇଥିଲା ।

ଯେତେବେଳେ ମାମଲାଟି ସରକାରଙ୍କ ଅନୁମୋଦନ ଏବଂ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଅପେକ୍ଷାରେ ଥିଲା, ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା **1** ଅଗଷ୍ଟ **1985**ରେ ଏକ ସାର୍ବଜନୀନ ନୋଟିସ୍ ଜାରି କରି ଏକ ବାଣିଜ୍ୟିକ ପ୍ଲଟ୍ ଲିଜ୍ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତାବ ଆଗତ କରିଥିଲେ । **FSI**ର ସର୍ବାଧିକ ଅନୁମୋଦିତ ସୀମା **2** ଭାବରେ ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଉକ୍ତ ଜମି ଆବଣ୍ଟିତ କରାଯାଇଥିଲା । **21.1.1987**ରେ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ହୋଇଥିବା ଚୁକ୍ତିନାମାରେ ସର୍ବାଧିକ ଅନୁମତିପ୍ରାପ୍ତ **FSI**କୁ **2**ରେ ହେବ ବୋଲି ବ୍ୟବସ୍ଥା ଥିଲା ।

ଏହି ସମୟରେ, **10.10.1986** ରେ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ସରକାରୀ ରାଜପତ୍ରରେ ଏକ ଅଧିସୂଚନା ଜାରି କରି ବ୍ୟବସାୟିକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବ୍ୟବହାର ପାଇଁ **FSI** ରେ **1.50** କୁ ବୃଦ୍ଧି କରିବାକୁ ମଞ୍ଜୁରୀ ଦେଇଥିଲେ । ଆବଣ୍ଟନପ୍ରାପ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା **1** କୁ ଚିଠି ଲେଖି କହିଥିଲେ ଯେ ଅଧିସୂଚନାର ନିର୍ମାଣ ଯୋଜନା ଉପରେ କୌଣସି ପ୍ରଭାବ ନାହିଁ କାରଣ ତାଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ **FSI** ଯୋଜନା ଅନୁଯାୟୀ ହେବା ଉଚିତ । ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା **1** ଆବଣ୍ଟନପ୍ରାପ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଜଣାଇଥିଲେ ଯେ ଚୁକ୍ତିନାମାରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ **FSI** ଏବଂ ପ୍ରକୃତରେ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନୁମୋଦିତ **FSI** ରେ ଅସାମଞ୍ଜସ୍ୟ ଥିବାରୁ ଯୋଜନାକୁ ଅନୁମୋଦନ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଆବଣ୍ଟନପ୍ରାପ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି **10.10.1986** ତାରିଖର ଅଧିସୂଚନାକୁ ଆପତ୍ତି କରି ଏକ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଦାୟର କରିଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ହୋଇଥିବା ଚୁକ୍ତିନାମା ନିୟମାବଳୀ ଏବଂ ଆଇନ ବିରୁଦ୍ଧ ବୋଲି ଦର୍ଶାଇ ଏହି ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ । ଆବଣ୍ଟନପ୍ରାପ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ଏଥିରେ କ୍ଷୁବ୍ଧ ହୋଇ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏକ ଆବେଦନ ଦାୟର କରିଥିଲେ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା ଯେ **FSI** ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ପତ୍ର ଏକ ବୈଧାନିକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପତ୍ର ନୁହେଁ ବରଂ ଅଧିନିୟମର ଧାରା **22 (m)** ର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡିକ ଅନୁଯାୟୀ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା **1** ଦ୍ୱାରା ଯୋଜନାରୁ ଯୋଜନାକୁ ନେଇଯିବାକୁ ଏକ ପ୍ରଶାସନିକ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଆବଶ୍ୟକ କରେ ଏବଂ ଯେହେତୁ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା **1**, ଯୋଜନା ପ୍ରାଧିକରଣ ଭାବରେ, **FSI** କୁ **2** କୁ ବୃଦ୍ଧି କରିବା

ପାଇଁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଥିଲେ ଏବଂ ସେହି ଆଧାରରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସହିତ ଏକ ଚୁକ୍ତିନାମା କରିଥିଲେ, ତେଣୁ ଏହାକୁ ଚୁକ୍ତିନାମାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବାରୁ ବିବନ୍ଧ କରାଯାଇଥିଲା **I**

ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରି,

ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଥିଲେ :1.1 ଯଦିଓ FSIର ସ୍ଥିରୀକରଣ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1 ର ଏକ ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ କାର୍ଯ୍ୟ, ଏହା କେବଳ ସେତେବେଳେ ଆଇନଗତ ଶୁଦ୍ଧତା ପାଏ, ଯେତେବେଳେ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ମହାରାଷ୍ଟ୍ର ଆଞ୍ଚଳିକ ଏବଂ ସହର ଯୋଜନା ଅଧିନିୟମ, 1966 ର ଧାରା 159 ଅନୁଯାୟୀ ଏହାକୁ ଅନୁମୋଦନ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି I ଧାରା 22 (m) ର ଆବଶ୍ୟକତା ପୂରଣ କରିବା ପାଇଁ FSI ସ୍ଥିର ହେବା ପରେ, ଏହା ବିକାଶ ଯୋଜନାର ଏକ ଅଂଶ ହୋଇଯାଏ, ଯାହାକୁ ଯୋଜନା କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଦ୍ୱାରା ଧାରା 21 ଅନୁଯାୟୀ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କୁ ଦାଖଲ କରିବାକୁ ପଡିବ I ରାଜ୍ୟ ସରକାର ବିକାଶ ଯୋଜନାକୁ ଅନୁମୋଦନ ପ୍ରଦାନ କରିବା ପରେ ଏହା ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ବିକାଶ ଯୋଜନା ହୋଇଯାଏ ଏବଂ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 31 (6) ଅନୁଯାୟୀ ଯୋଜନା ପ୍ରାଧିକରଣକୁ ଆବଦ୍ଧ କରିଥାଏ I ତେଣୁ, ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ପୂର୍ବ ଅନୁମୋଦନ ବିନା ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ବିକାଶ ଯୋଜନାର କୌଣସି ସର୍ତ୍ତାବଳୀ କିମ୍ବା ବିଷୟବସ୍ତୁର କୌଣସି ଭଙ୍ଗ କିମ୍ବା ଉଲ୍ଲଂଘନ କିମ୍ବା ଏଥିରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 31 ଏବଂ 37ର, ଯେପରି ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ, ଭଙ୍ଗ ବୋଲି ଗଣନା କରାଯିବ I [543- C ରୁ E]

1.2. ତେଣୁ , ଏହି ସାନି ମାମଲାରେ, ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଅନୁମୋଦନ ବିନା FSIକୁ 2 କୁ ବୃଦ୍ଧି କରିବା କେବଳ ଧାରା 159 ର ଉଲ୍ଲଂଘନ ନୁହେଁ ବରଂ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 31 (6) ଏବଂ 37 (2) ର ମଧ୍ୟ ଉଲ୍ଲଂଘନ I ଏହି ବିଷୟ ଏବଂ ସୁପରିଚିତ ଆଇନ ଅନୁସାରେ ଯେ ସରକାରୀ ସଂସ୍ଥା କିମ୍ବା ସରକାରଙ୍କୁ ଆଇନ ବିରୁଦ୍ଧ କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କ କ୍ଷମତା କିମ୍ବା ଅଧିକାର ବାହାରେ ଥିବା ନିବେଦନ କିମ୍ବା ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ପାଳନ କରିବାକୁ ବାଧ କରିବା ପାଇଁ ବଚନ-ବିବନ୍ଧ ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦାବିକୁ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ I [543- E, F]

1.3. ଯେତେବେଳେ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1 ଅଗଷ୍ଟ 1985ରେ ଜମି ଲିଜ୍ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତାବ ଆମନ୍ତ୍ରଣ କରି ସାର୍ବଜନୀନ ନୋଟିସ୍ ଜାରି କରିଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ବିକାଶ ଯୋଜନା

ଅନୁଯାୟୀ ବିଭିନ୍ନ ଭୂମି ବ୍ୟବହାର ପାଇଁ ସର୍ବାଧିକ ଅନୁମୋଦିତ FSI ଥିଲା 1 ଏବଂ ଏହା ସମ୍ପର୍କରେ ପ୍ରସ୍ତାବିତ କ୍ଷୁଦ୍ର ପରିବର୍ତ୍ତନ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ମଞ୍ଜୁରି ଅପେକ୍ଷାରେ ଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1 ଦ୍ୱାରା ଚୁକ୍ତିନାମା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବା ପୂର୍ବରୁ, ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଅଧିନିୟମର ଧାରା 37 (2) ଅନୁଯାୟୀ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1 ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତାବିତ FSIକୁ 2 ନୁହେଁ ବରଂ 1.50 କୁ ବୃଦ୍ଧି କରିବାକୁ ମଞ୍ଜୁରୀ ପ୍ରଦାନ କରି ଅଧିସୂଚନା ଜାରି କରିଥିଲେ । ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ପୂର୍ବ ଅନୁମୋଦନ ଏକ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ବିକାଶ ଯୋଜନା ପାଇଁ ଏବଂ ଧାରା 31 ଏବଂ 37 ଅନୁଯାୟୀ ଏହାର କ୍ଷୁଦ୍ର ସଂଶୋଧନ ପାଇଁ ଅପରିହାର୍ଯ୍ୟ ସର୍ତ୍ତ ହେବା, ଚୁକ୍ତିନାମା FSI ସହିତ ଜଡିତ ଥିବାରୁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ କୌଣସି ଆଇନଗତ ଅଧିକାର ପ୍ରଦାନ କରିନଥିଲା ଏବଂ କରିପାରିବ ନାହିଁ; ଏବଂ କେବଳ ଏପରି ଅନୁମୋଦନ ଉପରେ ଚୁକ୍ତିନାମା ଅନୁଯାୟୀ ଅବିଚ୍ଛେଦ୍ୟ ଅଧିକାର ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଆଇନଗତ ଭାବରେ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନଯୋଗ୍ୟ ଅଧିକାରରେ ପରିଣତ ହୋଇପାରିବ । [541- G, H, 542-A, B]

2. ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନରେ ଯେଉଁ ଅନୁରୋଧ ଦାବି କରାଯାଇଛି, ତାହା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଉପଲବ୍ଧ ନୁହେଁ କାରଣ ଏହା ସାଧାରଣ କଥା ଯେ ଜଣେ ପରମା ଆଜ୍ଞାଦେଶ ମାଗିବା ପୂର୍ବରୁ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରମାଣ କରିବାକୁ ପଡିବ ଯେ ତାଙ୍କର ଆଇନଗତ ଭାବରେ ସୁରକ୍ଷିତ ଏବଂ ନ୍ୟାୟିକ ଭାବରେ ପ୍ରୟୋଗଯୋଗ୍ୟ ଅଧିକାର ଅଛି । [543- G]

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା : ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା। 4487/1990 ।

W.P. ସଂଖ୍ୟା 3682/1987ରେ ବମ୍ବେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 22.2.89 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ପି. ଏନ୍. ଦୁଦା, ଅରୁଣ ତ୍ରିପାଠୀ, ପ୍ରଦୀପ କୁମାର ଏବଂ ସରୱା ମିତ୍ତର ।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଅତିରିକ୍ତ ମହାନ୍ୟାୟାଭିକର୍ତ୍ତା କେ. ଟି. ଏସ୍. ତୁଳସୀ ଏବଂ ଏ. ଏସ୍. ଭାସ୍ମେ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା

ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ଏମ୍.କେ. ମୁଖର୍ଜୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା । ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଆବେଦନ 22 ଫେବୃଆରୀ, 1989 ରେ ବମ୍ବେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା W.P. ସଂଖ୍ୟା 3682/1987 ରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ହୋଇଛି । ଆବେଦନକୁ ଆଗେଇ ନେଉଥିବା ଏବଂ ଏହାର ସମାଧାନ ପାଇଁ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ତଥ୍ୟ ନିମ୍ନରେ ଦିଆଯାଇଛି ।

ଆବେଦନକାରୀ ହେଉଛନ୍ତି ଭାଗୀଦାର ଅଧିନିୟମ ଅଧୀନରେ ପଞ୍ଜୀକୃତ ଏକ ଫାର୍ମ ଏବଂ ଗୃହନିର୍ମାଣକାରୀ ଏବଂ ବିକାଶକ ଭାବରେ ବ୍ୟବସାୟ କରନ୍ତି, ଯେତେବେଳେ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1 କମ୍ପାନୀ ଅଧିନିୟମ, 1956 ର ଧାରା 617 ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ସରକାରୀ କମ୍ପାନୀ ଅଟେ । 23 ମାର୍ଚ୍ଚ, 1971ରେ, ମହାରାଷ୍ଟ୍ର ସରକାର ମହାରାଷ୍ଟ୍ର ଆଞ୍ଚଳିକ ଏବଂ ନଗର ଯୋଜନା ଅଧିନିୟମ, 1966 (ସଂକ୍ଷେପରେ 'ଅଧିନିୟମ') ର ଧାରା 113ର ଉପ-ଧାରା (1) ଅନ୍ତର୍ଗତ ଏକ ଅଧିସୂଚନା ଜାରି କରିଥିଲେ, ଯାହା ନୂତନ ବମ୍ବେ ଭାବରେ ପରିଚିତ ଏକ ନୂତନ ସହର ପାଇଁ ଏକ ସ୍ଥାନ ଭାବରେ ବିକାଶ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅଞ୍ଚଳକୁ ନିରୂପିତ ଏବଂ ଚିହ୍ନିତ କରିଥିଲା । ସମକାଳୀନ ଭାବରେ, ଏହାର ଉପ-ଧାରା (3A) ଅନୁଯାୟୀ, ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1 କୁ ସେହି ସହରୀକରଣ ପାଇଁ ନୂତନ ନଗର ଉନ୍ନୟନ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଭାବରେ ଘୋଷଣା କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ଘୋଷଣା ପରେ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1 ଉକ୍ତ ଧାରା ଉପ-ଧାରା (8) ଅନୁଯାୟୀ, ଅଧିନିୟମ ଅଧୀନରେ ଏକ ଯୋଜନା କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ସମସ୍ତ କ୍ଷମତା ଏବଂ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ, ଯେଉଁଥିରେ ଅଧ୍ୟାୟ [1] ଏବଂ IV ଅନ୍ତର୍ଗତ କ୍ଷମତା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ । ଯଥାକ୍ରମେ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1, ଅଧିନିୟମର ଧାରା 159 ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା କ୍ଷମତା ବ୍ୟବହାର କରି ଏବଂ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ପୂର୍ବ ଅନୁମୋଦନ ସହିତ, ନୂତନ ବମ୍ବେ ପାଇଁ ସାଧାରଣ ବିକାଶ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ନିୟମାବଳୀ, 1975 (ସଂକ୍ଷେପରେ 'ନିୟମାବଳୀ') ନାମକ ଏକ ନିୟମାବଳୀ ଗଠନ କରିଥିଲେ । ଉକ୍ତ ନିୟମାବଳୀର ନିୟମାବଳୀ 16.3.1 ପ୍ରଥମେ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଥିଲା ଯେ ଭିନ୍ନ ଭୂମି ବ୍ୟବହାର ପାଇଁ ମହଲା ସ୍ଥାନ ସୂଚକାଙ୍କ (ସଂକ୍ଷେପରେ 'FSI') 1ରୁ ଅଧିକ ହେବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଅଗଷ୍ଟ 24, 1981 ରେ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1 ର ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ମଣ୍ଡଳୀ ବିଭିନ୍ନ ଭୂମି ବ୍ୟବହାର ପାଇଁ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ FSI ସ୍ଥିର କରି ଉପରୋକ୍ତ ନିୟମାବଳୀ ସଂଶୋଧନ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ପ୍ରସ୍ତାବ ପାରିତ କରିଥିଲେ; ଏବଂ ବ୍ୟବସାୟ ଏବଂ ବାଣିଜ୍ୟିକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଭୂମି ବ୍ୟବହାର ପାଇଁ ସର୍ବାଧିକ ଅନୁମତିପ୍ରାପ୍ତ FSI 2 ବୋଲି ସ୍ଥିର କରାଯାଇଥିଲା । ଅକ୍ଟୋବର 21,1981 ତାରିଖର ଚିଠି ମାଧ୍ୟମରେ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1, ଅଧିନିୟମର ଧାରା 159 ଅନୁଯାୟୀ ଅନୁମୋଦନ ପାଇଁ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ନିକଟକୁ ପ୍ରସ୍ତାବ ପଠାଇଥିଲେ । ପ୍ରସ୍ତାବିତ ସଂଶୋଧନକୁ ଅନୁମୋଦନ କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ନଭେମ୍ବର 30, 1982ରେ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1

କୁ ଲେଖିଥିଲେ ଯେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 37ରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଅନୁସରଣ କରି, ଏହା (ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କୁ) ନୂତନ ବମ୍ବେର ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ବିକାଶ ଯୋଜନାରେ କ୍ଷୁଦ୍ର କିମ୍ବା ସାମାନ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତନକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ କରିବା ପାଇଁ ଏହାକୁ ପୁନଃ ଦାଖଲ କରିବାକୁ କହିଥିଲେ । ଏହା ଅନୁଯାୟୀ ଏବଂ ଏହାର ପାଳନ କରି ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1, ଅଗଷ୍ଟ 29, 1983ରେ ସରକାରୀ ରାଜପତ୍ରରେ ଏକ ନୋଟିସ ଜାରି କରି ଏବଂ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ ଯେଉଁଥିରେ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ବିକାଶ ଯୋଜନାରେ ଏକ କ୍ଷୁଦ୍ର ସଂଶୋଧନ ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରସ୍ତାବିତ ସଂଶୋଧନ ସମ୍ପର୍କରେ ଆପତ୍ତି ଏବଂ ପରାମର୍ଶ ଆମନ୍ତ୍ରଣ କରାଯାଇଥିଲା । ପ୍ରସ୍ତାବିତ ସଂଶୋଧନ ପ୍ରତି ଆମେ କୌଣସି ଆପତ୍ତି ପାଇ ନ ଥିବାରୁ, ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1 ର ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ମଣ୍ଡଳୀ ପ୍ରସ୍ତାବିତ ସଂଶୋଧନକୁ ବିଚାର କରି ଅନୁମୋଦନ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଏହାର ମୁଖ୍ୟ ପ୍ରଶାସନିକ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ନିକଟରେ ପୁନଃ ଦାଖଲ କରିବାକୁ କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି । ତଦନୁସାରେ, ମୁଖ୍ୟ ପ୍ରଶାସନିକ ଅଧିକାରୀ 5 ମାର୍ଚ୍ଚ, 1984ରେ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କୁ ଏକ ଚିଠି ଲେଖି ଅଧିନିୟମର ଧାରା 37(1) ଅନୁଯାୟୀ ଆବଶ୍ୟକ ସଂଶୋଧନ ପାଇଁ ଅନୁମୋଦନ ଲୋଡ଼ିଥିଲେ ।

ଯେତେବେଳେ ମାମଲାଟି ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଅପେକ୍ଷାରେ ଥିଲା, ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1 ଅଗଷ୍ଟ, 1985ରେ ଏକ ସାର୍ବଜନୀନ ନୋଟିସ ଜାରି କରିଥିଲେ, ଯେଉଁଥିରେ ଭାସି ର ସ୍ଥାନ 17ରେ ଜିଲ୍ଲା ବ୍ୟବସାୟ କେନ୍ଦ୍ରର ବାଣିଜ୍ୟିକ ଘର ସଂଖ୍ୟା 4 ର ଲିଜ୍ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତାବ ଆହ୍ୱାନ କରାଯାଇଥିଲା । ନୂତନ ବମ୍ବେର ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପ୍ରକାଶିତ ଏକ ପୁସ୍ତିକାରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ନିୟମ ଏବଂ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଉପରେ । ପୁସ୍ତିକାରେ ସଫଳ ଲିଜଧାରୀଙ୍କ ପାଇଁ FSI ର ସର୍ବାଧିକ ଅନୁମୋଦିତ ସୀମା 2 ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା । ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ, ଆବେଦନକାରୀ ନୋଟିସର ଉତ୍ତର ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ଶେଷରେ ସେହି ଘରର ଆବଣ୍ଟନ ପାଇବାରେ ସଫଳ ହୋଇଥିଲେ, ଯାହା ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1 ଦ୍ୱାରା ଜାନୁଆରୀ 21, 1987 ରେ 64,19,250 ଟଙ୍କା ବିନିମୟରେ ଏକ ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ଲିଜ୍ ଚୁକ୍ତିନାମା କରାଯାଇଥିଲା । ସେହି ଚୁକ୍ତିନାମାର ଧାରା 3 (aa) (i) ବ୍ୟବସ୍ଥା କରେ ଯେ ନିୟମାବଳୀ ଦ୍ୱାରା ପରିଭାଷିତ ସର୍ବାଧିକ ଅନୁମତିପ୍ରାପ୍ତ FSI 2 ହେବ ।

ଏହି ସମୟ ମଧ୍ୟରେ - ଅକ୍ଟୋବର 10, 1986 ରେ - ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଅଧିନିୟମର ଧାରା 37 (2) ଅନୁଯାୟୀ ସରକାରୀ ରାଜପତ୍ରରେ ଏକ ଅଧିସୂଚନା ଜାରି କରିଥିଲେ, ଯାହା ବ୍ୟବସାୟିକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବ୍ୟବହାର ପାଇଁ FSI ରେ କେବଳ 1.50 କୁ ବୃଦ୍ଧି କରିବାକୁ ମଞ୍ଜୁର କରିଥିଲା । ଏହି

ବିଷୟରେ ସୂଚନା ପାଇବା ପରେ ଆବେଦନକାରୀ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1 କୁ ଏକ ଚିଠି ଲେଖି ସୂଚାଇ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ଏହି ଅଧିସୂଚନାର ନିର୍ମାଣ ଯୋଜନା ଉପରେ କୌଣସି ପ୍ରଭାବ ନାହିଁ କାରଣ ଚୁକ୍ତିନାମା ଅନୁଯାୟୀ ମଞ୍ଜୁରୀପ୍ରାପ୍ତ ସର୍ବାଧିକ ଅନୁମୋଦିତ ନିର୍ମାଣ କ୍ଷେତ୍ର 3200 ବର୍ଗ ମିଟର ସ୍ଥିର କରାଯାଇଥିଲା (FSI 2 ଥିଲା ବୋଲି ଆଧାରରେ) । ଉପରୋକ୍ତ ଯୁକ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରତି ପକ୍ଷପାତ ନକରି, ଏହା ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିବା ଯୋଜନା ଅନୁସାରେ ପ୍ରାୟ 2000 ବର୍ଗ ମିଟର ନିର୍ମାଣ ପାଇଁ ଅସ୍ଥାୟୀ ଅନୁମତି ପାଇଁ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲା । ଏହାର ଉତ୍ତରରେ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1, 15 ମେ, 1987 ତାରିଖରେ ତାଙ୍କର ଚିଠି ମାଧ୍ୟମରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଜଣାଇଥିଲେ ଯେ ଚୁକ୍ତିନାମାରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା FSI ଏବଂ ପ୍ରକୃତରେ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନୁମୋଦିତ FSI ରେ ଅସାମଞ୍ଜସ୍ୟ ଥିବାରୁ ଏହାର ଯୋଜନା ଅନୁମୋଦନ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏଥିରୁ କ୍ଷୁବ୍ଧ ହୋଇ ଆବେଦନକାରୀ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟଳୟରେ ଏକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଛନ୍ତି, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1 ଏବଂ ମହାରାଷ୍ଟ୍ର ରାଜ୍ୟ (ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 2)ଙ୍କୁ 10 ଅକ୍ଟୋବର, 1986 ତାରିଖର ଆକ୍ଷେପିତ ଅଧିସୂଚନା ଏବଂ 15 ମେ, 1987 ତାରିଖର ଚିଠିକୁ ତୁରନ୍ତ ପ୍ରତ୍ୟାହାର ଅଥବା ବାତିଲ କରିବାକୁ ଏବଂ ଏହା ଆଧାରରେ ଯେକୌଣସି ପ୍ରକାରରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କିମ୍ବା କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିବାରୁ ନିବୃତ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଖାରଜ କରି ଏକ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ଖୋଲା ଆଖିରେ ଏବଂ ସମ୍ଭବତଃ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1 ର ଅଧିକାରୀଙ୍କ ସହ ମିଶି ଏକ ଚୁକ୍ତିନାମା କରିଛନ୍ତି, ଯାହା ନିୟମାବଳୀ ଏବଂ ଆଇନ ବିପରୀତ ଥିଲା, ତେଣୁ ବେଆଇନ କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ ପାଇଁ ପରମା ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଦାବି କରିବା ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଅନୁମତିପ୍ରାପ୍ତ ନୁହେଁ ।

ଏହି ଆବେଦନରେ ଜଡିତ ପ୍ରସଙ୍ଗଗୁଡ଼ିକୁ ବୁଝିବା ପାଇଁ ଏହି ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଅଧିନିୟମର ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକୁ ଭଲ ଭାବରେ ଦେଖିବା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଜରୁରୀ ହେବ । ଯୋଜନା କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଏବଂ ଉନ୍ନୟନ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଅଧିସୂଚିତ ଅଞ୍ଚଳରେ ବିକାଶ ଏବଂ ଭୂମିର ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ନୂତନ ସହର ସୃଷ୍ଟି ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବା ପାଇଁ ଏହି ଅଧିନିୟମକୁ 1966 ମସିହାରେ ବିଧାନ ପୁସ୍ତକରେ ଅଣାଯାଇଥିଲା । ଏହି ଅଧିନିୟମର ଅଧ୍ୟାୟ IIIରେ ବିକାଶ ଯୋଜନାର ପ୍ରସ୍ତୁତି, ଦାଖଲ ଏବଂ ମଞ୍ଜୁରୀ ଏବଂ ଏଥିପାଇଁ ଅନୁସରଣ କରିବାକୁ ଥିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା ସହିତ ଜଡିତ ବିବିଧ ଧାରା ରହିଛି । ଏହାର ଧାରା 21 ଅନୁଯାୟୀ ଏଥିରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟସୀମା ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଯୋଜନା ପ୍ରାଧିକରଣ ବିକାଶ ପାଇଁ ପ୍ରାରୂପୀ ବିକାଶ ଯୋଜନା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବେ ଏବଂ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ନିକଟରେ ମଞ୍ଜୁରୀ ପାଇଁ ଦାଖଲ କରିବେ । ଧାରା 22ରେ କୁହାଯାଇଛି ଏକ ବିକାଶ ଯୋଜନା ସାଧାରଣତଃ

ଏକ ଯୋଜନା ପ୍ରାଧିକରଣ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଜମିର ବ୍ୟବହାରକୁ କିପରି ନିୟନ୍ତ୍ରିତ କରାଯିବ ତାହା ସୂଚାଇବ ଏବଂ ସେଠାରେ ଜମିର ବିକାଶ କିପରି କରାଯିବ ତାହା ମଧ୍ୟ ସୂଚାଇବ । ତା'ପରେ ଧାରାରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ବିଶେଷ ଭାବରେ, ଏହା ଆବଶ୍ୟକ ହେଲେ, ଏଥିରେ ଥିବା ଖଣ୍ଡଗୁଡ଼ିକରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ସମସ୍ତ କିମ୍ବା ଯେକୌଣସି ବିଷୟ ପାଇଁ ପ୍ରଦାନ କରିବ । ଏହାର ଖଣ୍ଡ (m), ଯାହା ଆମର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ତଥ୍ୟ, ନିମ୍ନରେ ଦିଆଯାଇଛି :

> 22 (m) ସ୍ଥାନୀୟ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଅଧିକାରିତା ମଧ୍ୟରେ ଜମିର ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ବିକାଶକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଏବଂ ବିନିମୟ କରିବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡିକ, ଯେଉଁଥିରେ କୋଠା ବିଷୟରେ ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ ପାଇଁ ଖୋଲା ସ୍ଥାନ, ଏକ ଘର ପାଇଁ ନିର୍ମାଣ କ୍ଷେତ୍ରର ପ୍ରତିଶତ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସର୍ତ୍ତ ଏବଂ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଲାଗୁ କରିବା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ........ ।

(ଗୁରୁତ୍ୱ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି)

ଧାରା 23 ରୁ 30 ରେ ଏକ ପ୍ରାରୂପୀ ବିକାଶ ଯୋଜନା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାରେ ଅନୁସରଣ କରାଯିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଧାରା 31 ଯାହା ପ୍ରାରୂପୀ ବିକାଶ ଯୋଜନାର ମଞ୍ଜୁରୀ ସହିତ ଜଡିତ, ତାହା ନିମ୍ନଲିଖିତ ଭାବରେ ଦିଆଯାଇଛି :

> 31 (1) ଏହି ଧାରାର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡିକ ଅନୁଯାୟୀ, ଏବଂ ଯୋଜନା କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କଠାରୁ କିମ୍ବା ଯଥାସମ୍ଭବ ଉକ୍ତ ଅଧିକାରୀଙ୍କଠାରୁ ଏପରି ଯୋଜନା ପ୍ରାପ୍ତ ହେବାର ଏକ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ, ରାଜ୍ୟ ସରକାର ନଗର ଯୋଜନା ନିର୍ଦ୍ଦେଶକଙ୍କ ସହିତ ପରାମର୍ଶ କରିବା ପରେ, ସରକାରୀ ରାଜପତ୍ରରେ ଅଧିସୂଚନା ଦ୍ୱାରା ସମଗ୍ର ଅଞ୍ଚଳ ପାଇଁ କିମ୍ବା ଏହାର ଯେକୌଣସି ଅଂଶ ପାଇଁ ପୃଥକ ଭାବରେ ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ପ୍ରାରୂପୀ ବିକାଶ ଯୋଜନାକୁ ସଂଶୋଧନ ବିନା କିମ୍ବା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚନା ଅନୁଯାୟୀ ମଞ୍ଜୁର କରିପାରିବେ, କିମ୍ବା ପ୍ରାରୂପୀ ବିକାଶ ଯୋଜନାକୁ ଯୋଜନା କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କୁ କିମ୍ବା ଯଥାସମ୍ଭବ ଉକ୍ତ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ଯୋଜନା ସଂଶୋଧନ ପାଇଁ ଫେରାଇ ପାରିବେ ଯେପରି ସେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇପାରିବେ, କିମ୍ବା ମଞ୍ଜୁରୀ ଦେବାକୁ ମନା କରିପାରନ୍ତି ଏବଂ ଯୋଜନା କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ କିମ୍ବା ଉକ୍ତ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ଏକ ନୂତନ ବିକାଶ ଯୋଜନା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇପାରିବେ :
>
> XXX XXX XXX
>
> (2) XXX XXX XXX

(3) XXX XXX XXX

(4) ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଉପ-ଧାରା (1) ଅନୁଯାୟୀ ଅଧିସୂଚନାରେ ଏକ ତାରିଖ ସ୍ଥିର କରିବେ ଯାହା ଏହାର ପ୍ରକାଶନ ଠାରୁ ଏକ ମାସ ପୂର୍ବରୁ ନୁହେଁ, ଯେଉଁ ତାରିଖରେ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ବିକାଶ ଯୋଜନା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବ ।

(5) XXX XXX XXX

(6*) କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇଥିବା ଏକ ବିକାଶ ଯୋଜନାକୁ "ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ବିକାଶ ଯୋଜନା" ବୋଲି କୁହାଯିବ ଏବଂ ଏହି ଅଧିନିୟମର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡିକ ଅନୁଯାୟୀ, ଯୋଜନା କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ପାଇଁ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ହେବ ।*"

(ଗୁରୁତ୍ୱ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି)

ଧାରା 35 ରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଛି ଯେ ଯଦି କୌଣସି ଯୋଜନା କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଅଧିନିୟମ ଆରମ୍ଭ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମଞ୍ଜୁର ହୋଇଥିବା ଏକ ଉନ୍ନୟନ ଯୋଜନା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥାଆନ୍ତି, ତେବେ ଏପରି ବିକାଶ ଯୋଜନା ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଅନୁମୋଦିତ ଏକ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ବିକାଶ ଯୋଜନା ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯିବ । ଅଧିନିୟମର ଧାରା 37 ଯାହା ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ବିକାଶ ଯୋଜନାରେ ସାମାନ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାର ପ୍ରଣାଳୀ ଏବଂ ପଦ୍ଧତି ସହିତ ଜଡିତ, ତାହା ନିମ୍ନରେ ଉଦ୍ଧୃତ କରାଯାଇଛି :

"(1) ଯେଉଁଠାରେ ଏକ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ବିକାଶ ଯୋଜନାର କୌଣସି ଅଂଶ କିମ୍ବା ପ୍ରସ୍ତାବର ପରିବର୍ତ୍ତନ ଏପରି ପ୍ରକୃତିର ହୁଏ ଯେ ଏହା ଏପରି ବିକାଶ ଯୋଜନାର ଚରିତ୍ରକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବ ନାହିଁ, ଯୋଜନା କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ, କିମ୍ବା ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ହେଲେ, ଏପରି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ତାରିଖରୁ ଷାଠିଏ ଦିନ ମଧ୍ୟରେ, ସରକାରୀ ରାଜପତ୍ରରେ ଏବଂ ଏପରି ଅନ୍ୟ ଉପାୟରେ ଏକ ଅଧିସୂଚନା ପ୍ରକାଶ କରି ପ୍ରସ୍ତାବିତ ପରିବର୍ତ୍ତନ ସମ୍ପର୍କରେ ଥିବା ଯେକୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କଠାରୁ ଆପତ୍ତି ଏବଂ ପରାମର୍ଶ ଆହ୍ୱାନ କରି ଏପରି ନୋଟିସ ତାରିଖରୁ ଏକ ମାସ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଅଧିସୂଚନା ପ୍ରକାଶ କରିବେ: ଏବଂ ପ୍ରସ୍ତାବିତ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଭାବିତ ସମସ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ନୋଟିସ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିବେ ଏବଂ ଏପରି ଯେକୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଶୁଣାଣି

କରିବା ପରେ, ପ୍ରସ୍ତାବିତ ସଂଶୋଧନକୁ, ଯଦି କିଛି ଥାଏ, ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ନିକଟରେ ଅନୁମୋଦନ ପାଇଁ ଦାଖଲ କରିବେ ।

(IA) XXX XXX XXX

(2) ରାଜ୍ୟ ସରକାର, ନୋଟିସ୍ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଶୁଣିବା ପରେ ଏବଂ ସରକାରୀ ରାଜପତ୍ରରେ ଅଧିସୂଚନା ଦ୍ୱାରା ନଗର ଯୋଜନା ନିର୍ଦ୍ଦେଶକଙ୍କ ସହିତ ପରାମର୍ଶ କରିବା ପରେ, ଆବଶ୍ୟକୀୟ ତଦନ୍ତ କରିବା ପରେ, ଏପରି ପରିବର୍ତ୍ତନ ସହିତ କିମ୍ବା ବିନା ଏବଂ ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚନା କରାଯାଇଥିବା ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ ପରିବର୍ତ୍ତନକୁ ମଞ୍ଜୁର କରିପାରିବେ, କିମ୍ବା ମଞ୍ଜୁରୀ ଦେବାକୁ ମନା କରିପାରିବେ । ଯଦି କୌଣସି ପରିବର୍ତ୍ତନକୁ ମଞ୍ଜୁରି ଦିଆଯାଏ, ତେବେ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ବିକାଶ ଯୋଜନାକୁ ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ସଂଶୋଧନ କରାଯାଇଥିବା ବିବେଚନା କରାଯିବ ।

(ଗୁରୁତ୍ୱ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି)

ଧାରା 159 ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ପୂର୍ବ ଅନୁମୋଦନ ସହିତ, ଆଇନ ଏବଂ ନିୟମାବଳୀ ସହିତ ସୁସଙ୍ଗତ ନିୟମାବଳୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ଆଞ୍ଚଳିକ ମଣ୍ଡଳୀ, ଯୋଜନା କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଏବଂ ବିକାଶ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କୁ କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରେ, ଅଧିନିୟମର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପୂରଣ କରିବା ପାଇଁ ଏବଂ କ୍ଷମତାର ସାଧାରଣତାକୁ କ୍ଷତି ନ ପହଞ୍ଚାଇ, ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କ୍ଷେତ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରେ ଯେଉଁଠାରେ ଏହା ନିୟମାବଳୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିପାରିବ ।

ଏହା ଆମକୁ ନିୟମାବଳୀର ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡିକ ଆଡ଼କୁ ଆଣିଥାଏ । ନିୟମାବଳୀ 3.11 FSI କୁ ଏକ ଘରରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ମହଲାର ମୋଟ ମହଲା କ୍ଷେତ୍ରଫଳ ଏବଂ ଘରର ମୋଟ କ୍ଷେତ୍ରଫଳର ଅନୁପାତ ଭାବରେ ପରିଭାଷିତ କରେ । ନିୟମାବଳୀ 16 ବିଭିନ୍ନ ଭୂମି ବ୍ୟବହାର ପାଇଁ କୋଠାଗୁଡ଼ିକର ବିକାଶକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବା ପାଇଁ ବିଭିନ୍ନ ନିବନ୍ଧନ ଏବଂ ସର୍ତ୍ତକୁ ଗଣନା କରେ ଏବଂ ନିୟମାବଳୀ 16.3. 1 (a) ଏହାର ସର୍ବାଧିକ ଅନୁମତିପ୍ରାପ୍ତ FSI ସ୍ଥିର କରେ ।

ପୂର୍ବରୁ ନଥିଭୁକ୍ତ ହୋଇଥିବା ସାନି ମାମଲାର ତଥ୍ୟରୁ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ଯେତେବେଳେ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1 ଅଗଷ୍ଟ, 1985 ରେ ପ୍ରଶ୍ନରେ ଥିବା ଘରର ଲିଜ୍ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତାବ ଆମନ୍ତ୍ରଣ କରି ସାର୍ବଜନୀନ ନୋଟିସ ଜାରି କରିଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ବିକାଶ ଯୋଜନା ଅନୁସାରେ ବିଭିନ୍ନ

ଭୂମି ବ୍ୟବହାର ପାଇଁ ସର୍ବାଧିକ ଅନୁମତିପ୍ରାପ୍ତ FSI ଥିଲା ଏବଂ ଏହା ସମ୍ପର୍କରେ ପ୍ରସ୍ତାବିତ କ୍ଷୁଦ୍ର ପରିବର୍ତ୍ତନ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଅନୁମୋଦନ ଅପେକ୍ଷାରେ ଥିଲା । ଏହା ମଧ୍ୟ ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ, ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1 ଦ୍ୱାରା ଚୁକ୍ତିନାମା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବା ପୂର୍ବରୁ, ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଅଧିନିୟମର ଧାରା 37 (2) ଅନୁଯାୟୀ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1 ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତାବିତ FSI କୁ 2 ନୁହେଁ ବରଂ 1.50 କୁ ବୃଦ୍ଧି କରିବାକୁ ମଞ୍ଜୁରୀ ଦେଇ ଆକ୍ଷେପିତ ଅଧିସୂଚନା ଜାରି କରିଥିଲେ । ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ପୂର୍ବ ଅନୁମୋଦନ ଯଥାକ୍ରମେ ଧାରା 31 ଏବଂ 37 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ବିକାଶ ଯୋଜନା ଏବଂ ଏହାର କ୍ଷୁଦ୍ର ପରିବର୍ତ୍ତନ ପାଇଁ ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିବାରୁ, FSI ସହିତ ଜଡିତ ଚୁକ୍ତିନାମା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଆଇନଗତ ଅଧିକାର ପ୍ରଦାନ କରିନଥିଲା ଏବଂ କରିପାରିବ ନାହିଁ । ଅପରପକ୍ଷେ କହିବାକୁ ଗଲେ, କେବଳ ଏପରି ଅନୁମୋଦନ ଉପରେ ଚୁକ୍ତିନାମା ଅନୁଯାୟୀ ଅବିକଶିତ ଅଧିକାର ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଆଇନଗତ ଭାବରେ ବଳବତ୍ତର ଅଧିକାରରେ ପରିଣତ ହୋଇପାରିବ ।

ବଚନ-ବିବନ୍ଧନ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଉପରେ ନିଜର ତର୍କ କୁ ଆଧାର କରି, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ନିବେଦନ କରିଥିଲେ ଯେ FSI ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ପତ୍ର ଏକ ବୈଧାନିକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପତ୍ର ନୁହେଁ ବରଂ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 22 (m) ର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡିକ ଅନୁଯାୟୀ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1 ଦ୍ୱାରା ଯୋଜନାରୁ ଯୋଜନା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନେବା ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ଏକ ପ୍ରଶାସନିକ ନିଷ୍ପତ୍ତି । ସେ ଯୁକ୍ତି ଦେଇଥିଲେ ଯେ ଯେହେତୁ ଏହି ମାମଲାର ବିଚାର କରି ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1, ଯୋଜନା କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଭାବରେ, ଜମିର ବ୍ୟାବସାୟିକ ବ୍ୟବହାର ପାଇଁ FSI କୁ 2 କୁ ବୃଦ୍ଧି କରିବା ପାଇଁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଥିଲେ ଏବଂ ଖୋଲା ଆଖିରେ ଏହା ଆଧାରରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସହିତ ଏକ ଚୁକ୍ତି କରିଥିଲେ, ତେଣୁ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 115 ଏବଂ ସାଧାରଣ ସମାନ ବଚନ-ବିବନ୍ଧ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଅନୁଯାୟୀ ଚୁକ୍ତିକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବାରୁ ନିବୃତ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା । ସେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ FSI ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରୁଥିବା ଅଧିନିୟମର ଧାରା 159 ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରଣୀତ ନିୟମାବଳୀର ନିୟମାବଳୀ 16 ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମତାତୀତ ଥିଲା କାରଣ ନିୟମାବଳୀର ପରିସର ମଧ୍ୟରେ ଅଣାଯାଇପାରିବା ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ ସକ୍ଷମ ବିଭାଗରେ କ୍ରମିକ କରାଯାଇଥିଲା । ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କ ଅନୁଯାୟୀ, ଯେତେବେଳେ ଧାରା 22 (m) ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିକାଶ ଯୋଜନାର ଏକ ଅଂଶ FSI କରାଯିବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି, ସେତେବେଳେ FSI ସ୍ଥିରୀକରଣକୁ ଉନ୍ନୟନ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କ୍ଷମତା ପରିସର ମଧ୍ୟରେ ଅଣାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ ଏହା ସେମାନଙ୍କ ସେଚ୍ଛାକୃତରେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟନିର୍ବାହୀ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ

କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା । ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଯୁକ୍ତି ଦେଇଥିଲେ ଯେ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1 ଏକ ନିୟମ ପଛରେ ଆଶ୍ରୟ ନେଇ ସେମାନଙ୍କ ଚୁକ୍ତିଭିତ୍ତିକ ଦାୟିତ୍ୱରୁ ପଛକୁ ହଟିପାରିବେ ନାହିଁ, ଯାହା କ୍ଷମତାତୀତ ଥିଲା । ସେ ଶେଷରେ ଯୁକ୍ତି ଦେଇଥିଲେ ଯେ, ଅନୁମାନ କରାଯାଉ କିନ୍ତୁ ସ୍ୱୀକାର ନକରି ଯେ FSI ଅଧିନିୟମର ଧାରା 159 ଅନୁଯାୟୀ କରାଯାଇଥିବା ନିୟମାବଳୀ ପରିସର ମଧ୍ୟରେ ଆସିପାରେ, ଏହାର ସ୍ଥିରୀକରଣ ଏକ ବୈଧାନିକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପତ୍ର ନୁହେଁ ବରଂ ଏକ ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ନୀତି ଘୋଷଣାନାମାର ପ୍ରକାଶନ ଥିଲା, ଯାହା କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଧାରକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିଚ୍ୟୁତ ହେଲେ, ସେମାନଙ୍କର ଚୁକ୍ତିଭିତ୍ତିକ ଦାୟିତ୍ୱରୁ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିବା ପାଇଁ ଏକ ଢାଲ ଭାବରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କ ମତରେ, ଏହା ଏକ ନିୟମର ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ଥିଲା ଏବଂ ବିଧାନ ବିରୁଦ୍ଧରେ କୌଣସି ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ ବୋଲି ପ୍ରସ୍ତାବ ସେଠାରେ ବିସ୍ତାର କରିନଥିଲା ।

ଅଧିନିୟମର ବିଭିନ୍ନ ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକରେ ଏବଂ ପୂର୍ବରୁ ଉଲ୍ଲେଖିତ ନିୟମାବଳୀରେ ପ୍ରତିଫଳିତ ଅଧିନିୟମର ଯୋଜନାଗୁଡ଼ିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଆମେ ଉପରୋକ୍ତ ଯୁକ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ଗ୍ରହଣ କରିପାରିବୁ ନାହିଁ । ଅଧିନିୟମର ଧାରା 22 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ବିକାଶ ଯୋଜନାରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବାକୁ ଥିବା ବିଭିନ୍ନ ବିଷୟ ମଧ୍ୟରେ, ଜମିର ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ବିକାଶକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଏବଂ ବିନିୟମ କରିବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ଏକ ବ୍ୟବସ୍ଥା, ଯେଉଁଥିରେ କୋଠା ବିଷୟରେ ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ ପାଇଁ ଖୋଲା ସ୍ଥାନ ଏବଂ ଏକ ଘର ପାଇଁ କୋଠା କ୍ଷେତ୍ରର ଶତକଡା ସମ୍ପର୍କରେ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଏବଂ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଲଗାଇବା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ, ଏହାର ଖଣ୍ଡ (m) ଅନୁଯାୟୀ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ । ସେହି ଖଣ୍ଡ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା "ଏକ ଘର ପାଇଁ କୋଠା କ୍ଷେତ୍ରର ଶତକଡ଼ା" ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ସହିତ ଅନୁରୂପ କରିବା ପାଇଁ ନିୟମାବଳୀରେ FSI କୁ ପରିଭାଷିତ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ସର୍ବାଧିକ ଅନୁମୋଦିତ ସୀମା ସ୍ଥିର କରାଯାଇଛି । ନିଃସନ୍ଦେହରେ, ଆରମ୍ଭରୁ, FSI ସ୍ଥିରୀକରଣ ହେଉଛି ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1 ର ଏକ ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ କାର୍ଯ୍ୟ, କିନ୍ତୁ ଏହା କେବଳ ସେତେବେଳେ ଏହାର ଆଇନଗତ ପବିତ୍ରତା ପାଏ ଯେତେବେଳେ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଅଧିନିୟମର ଧାରା 159 ଅନୁଯାୟୀ ଏହାର ଅନୁମୋଦନ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି । ଧାରା 22 (m) ର ଆବଶ୍ୟକତା ପୂରଣ କରିବା ପାଇଁ FSI ସ୍ଥିର ହେବା ପରେ, ଏହା ବିକାଶ ଯୋଜନାର ଏକ ଅଂଶ ହୋଇଯାଏ, ଯାହାକୁ ଯୋଜନା କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଧାରା 21 ଅନୁଯାୟୀ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କୁ ଦାଖଲ କରିବାକୁ ପଡିବ । ରାଜ୍ୟ ସରକାର ବିକାଶ ଯୋଜନାକୁ ଅନୁମୋଦନ ପ୍ରଦାନ କରିବା ପରେ ଏହା ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ବିକାଶ ଯୋଜନା ହୋଇଯାଏ ଏବଂ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 31 (6) ଅନୁଯାୟୀ ଯୋଜନା କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କୁ ବାଧ୍ୟ କରେ । ତେଣୁ, ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ପୂର୍ବ

ଅନୁମୋଦନ ବିନା କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି କିମ୍ବା ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ବିକାଶ ଯୋଜନାର କୌଣସି ସର୍ତ୍ତାବଳୀ କିମ୍ବା ବିଷୟବସ୍ତୁର ଉଲ୍ଲଂଘନ କିମ୍ବା ଏଥିରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 31 ଏବଂ 37, ଯଥାସ୍ଥିତିରେ, ଉଲ୍ଲଂଘନ ହେବ । ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଯେ, ଏହି ସାନି ମାମଲାରେ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଅନୁମୋଦନ ବିନା FSIକୁ 2 କୁ ବୃଦ୍ଧି କରିବା କେବଳ ନିୟମାବଳୀ 159 ର ଉଲ୍ଲଂଘନ ନୁହେଁ ବରଂ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 31 (6) ଏବଂ 37 (2) ର ମଧ୍ୟ ଉଲ୍ଲଂଘନ । ଏହି ବିଷୟ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଏବଂ ସୁପରିଚିତ ଆଇନ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଯେ ସରକାରୀ ସଂସ୍ଥା କିମ୍ବା ସରକାରଙ୍କୁ ଆଇନ ବିରୁଦ୍ଧ କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ କିମ୍ବା କ୍ଷମତା ବାହାରେ ଥିବା ନିବେଦନ କିମ୍ବା ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ପାଳନ କରିବାକୁ ବାଧ କରିବା ପାଇଁ ବଚନ-ବିବନ୍ଧ ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଉଠାଯାଇଥିବା କୌଣସି ଯୁକ୍ତିକୁ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ଉପରୋକ୍ତ ନିଷ୍କର୍ଷ ଉପରେ, ଆମେ ଭାବୁଛୁ ଯେ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନରେ ଯେଉଁ ଆଶ୍ୱସ୍ତି ଦାବି କରାଯାଇଛି ତାହା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଉପଲବ୍ଧ ନୁହେଁ କାରଣ ଏହା ସାଧାରଣ କଥା ଯେ ଜଣେ ପରମା ଆଜ୍ଞାଦେଶ ମାଗିବା ପୂର୍ବରୁ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରମାଣ କରିବାକୁ ପଡିବ ଯେ ତାଙ୍କର ଆଇନଗତ ଭାବରେ ସୁରକ୍ଷିତ ଏବଂ ନ୍ୟାୟିକ ଭାବରେ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନୀୟ ଅଧିକାର ଅଛି । ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନକୁ ଖର୍ଚ୍ଚ ବିଷୟରେ କୌଣସି ଆଦେଶ ବିନା ଖାରଜ କରାଯାଏ ।

ଆର୍. ପି. ଆବେଦନ ଖାରଜ କରାଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମା ରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :

ସୁମିତ୍ରା ସାହୁ ,ଅନୁବାଦିକା,

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।